

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tyrocinium Theologicum

Francolini, Baldassare

Herbipoli, 1710

6. Locus, Ratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39295

D. Zenonis sermones aliqui creduntur esse S. Basilii, aliqui S. Hilarii, alii veteribus Scriptoribus ignoti.

Jam verò, cum in alicujus Patris sententiam incidis, quæ in rem tuam facere videatur, eam ne afferas, nisi sit ejus operis, quod eruditi inter certos prædicti Patris foetus recensent, alioquin argumentum Theologicum non conficies, & ab eruditis rideberis, ut sacræ antiquitatis ignarus.

Ultimus Locus Theologicus, Ratio.

82. **U**ltimus Locus, unde Theologus argumenta depromit, est Ratio, partim lumine Fidei, partim naturalibus scientiis illustrata. Is autem Locus uberrimus est; Quamvis enim subjectum primarium, de quo Theologus speculativus agit, sit à Deo revelatum, & contentum in Scripturis & Patribus, multa tamen, imò pleraque circa tale subjectum disputat, de quibus Scriptura & Patres non ita expressè agunt, aut non ita

explicatè pro quæstione proposita. Exempli gratiâ, circa Incarnationem Verbi, quæ est materia principalis, de qua agit S. Thomas in 3. parte, multas quæstiones movent Theologi, nempe an necessarium fuerit Verbum incarnari, saltem condito mundo, vel saltem permisso Adæ peccato, vel tandem supposito decreto, non reparandi genus humanum, nisi persolutâ condignâ satisfactione? An hæc persolvi possit à pura creatura, saltem ornatâ habitu gratiæ; An persoluta fuerit à Christo, & ad quos effectus? an fuerit infinita? Qualis fuerit Verbi Divini cum Natura humana unio, an distincta ab extremis, an substantialis? an ipsa natura Verbi, an in sola ejus Persona, an facta in primo instanti, quo humana Christi natura concepta fuit? Quid ex hac unione resultarit, quæ sanctitas, quæ gratia, quæ dona in prædicta natura, quæ libertas? An plures naturæ creatæ assumi potuissent, an à pluribus Divinis Personis?

aliæ.

aliæque permultæ , quibus ferè non-
nisi remotè, & per longos discursus re-
spondetur ex scripturis & Patribus,
proximè autem ex ratione, nempe ex
conceptu libertatis, seu domini Divi-
ni, creaturæ, peccati, meriti, demeri-
ti, satisfactionis, justitiæ, unionis, na-
turæ personæ; Quas quidem rationes
& conceptus non habemus semper ex
solis scripturis & Patribus, sed, ut di-
cebam, ex nostri intellectûs, & natu-
ralium disciplinarum lumine, quod
quia non est in omnibus idem, illud
efficit, ut nec eadem sit Theologorum
his super quæstionibus sententia, ut
esset, si omnia possent ex Scripturis,
vel traditionibus, vel Patribus dilu-
cidè definiri.

Disc. At cur ista tractantur, quæ
non continentur clarè in Doctrina sã-
cra, quæque à Patribus tractata haud
ita fuere, nec possunt dilucidè & cer-
tò definiri? Quæ utilitas ex tot quæ-
stionibus, disputationibus, contentio-
nibusque?

Mag. Utilitas hæc saltem inde existit, ut præter laudabilem ingenii exercitationem habeatur in promptu, unde Novatorum errores expeditius, certiusque refellantur, ut ex iis, quæ mox circa tertiam Theologicam Facultatem dicam, comperies. Non debeo tamen omittere, quæ in secundæ hujus Theologiæ laudem habet S. August. lib. de Trin. *Eâ*, inquit, S. Doct. *Fides saluberrima, quæ ad veram beatitudinem ducit, gignitur, nutritur, defenditur, roboratur. Quâ scientiâ non polleant Fideles plurimi, quamvis possint Fide plurimum. Aliud est enim scire tantummodò, qui homo credere debeat propter adipiscendam vitam beatam, quæ non nisi eterna est; aliud autem scire, quemadmodum hoc ipsum & piis opituletur, & contra impios defendatur.*

TY.